

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **NEJMARKET s.r.o.**
sídlem Malostranská 40, 742 42 Šenov u Nového Jičína
zastoupený Daně & Daně s.r.o.
sídlem Oborného 299/10, 709 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20.7.2016 č.j. 32261/16/5300-22441-711309,
ve věci úroku z vratitelného přeplatku

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 20.7.2016 č.j. 32261/16/5300-22441-711309 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Daně & Daně s.r.o., sídlem Oborného 299/10, 709 00 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 15.6.2015 č.j. 2188791/15/3215-50521-806798 (nepřiznání úroku z vratitelného přeplatku).
2. Žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp.zn. 7 Aps 3/2013 (dále také „Kordárna“) namítl, že má nárok z vratitelného přeplatku od počátku čtvrtého měsíce následujícího po zdaňovacím období, za něž vykázal nadměrný odpočet DPH, tj. od 1.12.2013 do 4.5.2015, kdy mu byl nadměrný odpočet vrácen. Poukázal na § 155 odst.5 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“). Žalovaný nepovažoval žalobcem uváděná rozhodnutí správních soudů za závaznou a konstantní judikaturu, podle žalobce se jí ale musí správní orgány řídit. Žalobce se dále vyjadřoval k § 254a DŘ účinného od 1.1.2015.
3. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a argumentoval stejně jako v napadeném rozhodnutí.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.r.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce vykázal za srpen 2013 nadměrný odpočet DPH ve výši 333 533 Kč. Správce daně zahájil postup k odstranění pochybností, neuznal nárokováný odpočet a vydal dne 4.9.2014 platební výměr na DPH za srpen 2013 ve výši 0 Kč. K žalobcovu odvolání byl tento výměr změněn a rozhodnutím ze dne 24.4.2015 byl vyměřen nadměrný odpočet v žalobcem nárokované výši. Žalobce poté požádal o přiznání úroku z vratitelného přeplatku za období od 1.12.2013 do 4.5.2015 (poukázání nadměrného odpočtu na žalobcův účet), avšak neúspěšně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že na daný případ nelze vztáhnout § 254a DŘ, když postup správce daně byl zahájen i ukončen před 1.1.2015, proto je na místě použití § 155 DŘ. Zamítavé stanovisko postavil žalovaný na argumentaci zněním § 105 odst.1 zákona č. 235/2004 Sb., v příslušném znění (dále jen „zákon o DPH“), podle něhož se vratitelný přeplatek vrátí plátcí do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu. Nadměrný odpočet byl v daném případě vyměřen rozhodnutím ze dne 24.4.2015, byl tedy poukázán v 30denní lhůtě. Dále se žalovaný vyjadřoval k závaznosti judikatury a dospěl k závěru, že v daném případě není závazná a konstantní, když po vydání primárního rozhodnutí NSS (rozuměj „Kordárna“) jednak došlo ke změně platného práva a jednak ani následující rozhodnutí neobsahují zásadní požadavek na kvalitu judikátu, a to kvalitní argumentaci, která by potvrdila názor NSS v primárním rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje

6. Především je třeba uvést, že soud souhlasí s názorem žalovaného, že na danou věc se použije § 155 DŘ a nikoli § 254a DŘ, který byl vložen s účinností od 1.1.2015. Podle bodu 1 čl.VII zákona č.267/2014 Sb., tedy příslušných přechodných ustanovení, řízení nebo jiné postupy při správě daní, které byly zahájeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Podle bodu 5 téhož předpisu, byl-li postup k odstranění pochybností zahájen přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje se takový postup pro účely § 254a zákona č. 280/2009 Sb. za zahájený dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Tyto dva body nelze posuzovat odděleně, a bod 5 je proto nutno vyložit tak, že se uplatní za situace, kdy byl postup k odstranění pochybností zahájen před 1.1.2015, avšak po tomto datu ještě pokračoval. V nyní přezkoumávané věci byl ale postup k odstranění pochybností jak zahájen, tak i ukončen ještě před 1.1.2015.
7. V dalším však soud dává za pravdu žalobci. Judikatura k § 155 DŘ, zahájená rozsudkem Kordárna, byla soudy správního soudnictví dále rozpracována a lze ji již považovat za konstantní a dlouhodobou. Situaci výstižně shrnul NSS např. v rozsudku ze dne 6.10.2016 č.j. 9 Afs 225/2015-72, kde kromě zdůraznění hlavních myšlenek z prvotního rozhodnutí sp.zn. 7 Aps 3/2013 (bod 33-34) poukázal na další rozsudky NSS a Soudního dvora, které pokračovaly v naznačené argumentaci (bod 35 - 37) a podotkl, že jsou to právě daňové orgány, které nerespektují ustálenou judikaturu Soudního dvora (bod 39). Potvrdil dále přiměřenost lhůty 3 měsíců jako lhůty obvyklé pro vrácení nadměrného odpočtu DPH (bod 40 – 41).
8. NSS se v citovaném rozsudku sp.zn. 9 Afs 225/2015 zabýval i argumentací žalovaného, který stejně jako zde poukazoval na znění § 105 odst.1 zákona o DPH (bod 42 – 45) a dospěl k závěru, že *Vyměření nadměrného odpočtu má převážně povahu deklaratorního správního rozhodnutí (autoritativně určuje, že plátcí vznikl nárok na nadměrný odpočet v určité výši). Konstitutivní charakter má vyměření jen potud, že zakládá počátek běhu lhůty, po jejímž uplynutí je nadměrný odpočet plátcem exekučně vymožitelný na státu. Soud nerozporuje, že nadměrný odpočet je vyměřen až vydáním platebního výměru (viz v kasační stížnosti odkazovaný rozsudek ve věci sp. zn. 7 Afs 10/2006), právně tedy „vzniká“ (je vymožitelný, lze s ním „počítat“) až tímto okamžikem, fakticky však existuje od okamžiku jeho uplatnění. Z judikatury Soudního dvora dovozená tříměsíční lhůta je odlišná od lhůty pro vrácení nadměrného odpočtu, tyto nelze srovnávat ani poměřovat. Správce daně je nadále povinen vrátit nadměrný odpočet ve lhůtě 30 dnů od vyměření, to vše v rámci tříměsíční lhůty, aby předešel nutnosti vyrovnat daňovému subjektu finanční ztráty prostřednictvím úroků.* Krajský soud neshledal důvod, proč by se měl v typově zcela shodném případě od těchto závěrů odchýlit, a proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost a vrátil mu věc k dalšímu řízení, v němž je správní orgán vázán názorem soudu v souladu s § 78 odst.5 s.ř.s.
9. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s. Procesně úspěšný žalobce vynaložil 3 000 Kč za soudní poplatek a náklady zastoupení specializovaného právního poradce (3 úkony právní služby po 3 100 Kč, 3 x režijní paušál po 300 Kč – převzetí věci, sepsí žaloby, replika v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb.), když náklady právního zastoupení byly navýšeny o DPH, již je zástupce plátcem (§ 57 odst.2 s.ř.s.). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) k rukám žalobcova zástupce. Vzhledem k

Shodu s prvopisem potvrzuje

odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 10. května 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu